

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Ecloga VIII. Qvirinalivm. De boue quem quidam vouit, alter furto sublatum
nec occidere, nec vendere potuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

De reditu gentis donoque Dei miserentis.

Thyrs. Subdita decrescunt corylo, pino

Tollitur infractis fortissima fraxinus hastis,

Malus scire dedit mala, quæ mortem prior edis.

Ad lignum Vitæ saluandi quique venite .

Hos inter se* memini simul opposuisse

Et Corydon tibi Thyrsis habetur maior in istis.

ECLOGA VIII. QVIRINALIVM.

De boue quem quidam vouit, alter furto sublatum nec
occidere, nec vendere potuit.

Hic Damon & Alpheſibæus agunt.

P Astorum Musam super abducto boue fusam
Martyris in laudes mea fistula dicere gaudes:
Tumibi suæ Dei fruoris speculo facies,
Et cæli super alta quiescis sede beata;
Seu nostros cernes cursus, clemensq; gubernes,
Des placitum quicquid tibi proloquor: en erit unquam
Vt pateant dignè per me tua facta QVIRINE?
A te cæpit opus, tibi desinet, omneq; corpus,
Hoc te multigenæ resonet per secla Camæna,
Quæ tua mira feret, te laudum munere quæret;
Ne cui virtutum successit gloria multum,
Defuerint operum tibi carmina vera tuorum;
Cumque coronatum cælis & clarificatum
Ecclesia noscant, tua quæ suffragia poscant,
Obsequio tumbam norint non prætereundam,
Quam varijs clarè signis soleas radiare;
Hanc hederam lauro iungant, gemmas velut auro,
Schedula quas offert, tua quæ miracula profert,
Vt niteat tua dextera potens, ô Martyr ab æthere,
Vnde polo terrisque micans celebraris vtrinq;

Et car.

HENCCAN
SJJ
com. m.
SIV
24

Et carmen generale tibi sonat ac speciale,
 Illud ab aeterna meat, hoc virtute moderna,
 Qua pius es miseris, duris metuendus haberis.

Dum pestem pecudum mens prauidet anxia dudum,

Cultor deuotare bouem decreuerat ara

Martyris in laudem, quo dimoueat sibi cladem.

Taurum furatus proprios trahit alter in actus;

Huic lis apta rei Damonis & Aphefiboi,

Illinc raptorem statuit bouis, inde dator em;

Carminibus qui digna ferent de Martyre signa.

Iste domum ducto boue, qui cessit sibi furto,

Dum lucrum cupiebat & ob culpam metuebat,

Plurima tractabat, sed quid faceret dubitabat:

Cum solus remoratur, apud se sic meditatur:

Hunc taurum maetabo, cutem, carnes preciaabo,

Sic occultabo melius, sic lucra parabo,

Ne boue pascendo labor instet siue trahendo;

Si res procedet, satis actum: sin, male cedit.

Credo QVIRINALIS res est mihi iudicialis.

Audis quid curem? velox mihi prabo securem,

Accelera, cultrum maiorem defer acutum.

Curre cito quid stas? meat hora quiet a nec instas?

Heu tarde procedit opus, quo fine recedit?

Credo QVIRINALIS res est mihi iudicialis.

Tu retineto ferum, dum stabit ego leuo ferrum.

Hac penetrare potest pellem, quid demonis hoc est?

Eccetene rursus: melius conabor adorsus.

Ei quam dura cutis! plagis manet integra cunctis.

Heu quid portenti fortuna parabit agenti?

Credo QVIRINALIS res est mihi iudicialis.

Frontem pulsabo tamen euentum que probabo,

Grandius aduertens & acumen in vtile vertens,

Y 3

Curicum

Damon,

Attritum mulctabo caput, sic fortè necabo.

Proh resilit duris impulsibus acta securis,

Nec quicquam cerebro nocet incussu quoq; crebro,

Seu lapis obiectus sic ad omnes defugit ictus.

Credo QVIRINALIS res est mihi iudicialis.

Vincar adhuc vtrumne, videbo, da mihi cultrum;

Numquid non moritur si decidam sibi guttur?

Cornibus acceptum teneas, dum subrigo mentum.

Quis demon talis sub pelle latet animalis,

Quod non mactari pareris ferrove secari?

Aut hoc si non est, miror mihi qui furor obster.

Credo QVIRINALIS res est mihi iudicialis.

Sed cur despero, cur non noua commoda quæro?

Vno confusus reliquos prudens petit usus.

Si non iumentum licet abscondisse peremptum,

Maturè vendam, mea ne compendia perdam.

Verna bouem ducta: cadat in commercia iusta:

Di fallor, nunquam venit inde boni mihi quicquã.

Nunc age festina, taurumq; foro trabe, mina.

Credo QVIRINALIS mihi res est iudicialis.

Quis volet hic aratrove boue, seu iungere plastro?

Ecce satis fortem, sub vtramq; dabo sibi fortem,

Nec precio facili quisquam melior datur illi:

Hoc mihi iumentum media dat parte talentum,

Sic, quicumq; volet, sic me constat mihi, tollet.

Ei quid ago? res sunt: hominesq; foro propè dices

Assunt qui vendant, nec sunt qui digna rependant.

Credo QVIRINALIS res est mihi iudicialis.

Sed condescendam coementibus, vt citò vendam,

Ne si non vendo, boue sit labor hinc retrahendo.

Res vt queratur, sic venum prostituatur;

Ibo si saltem mediam precij fero partem.
 Ac ne bos retrahatur, id ipsum dimidiatur.
 Nec plus nec minus est, qui per commercia praestet.
 Quo tandem pacto tardabo? reuertar in actio.

Credo QVIRINALIS mihi res est exitialis.
 Quod tuleram gratis, compellor reddere gratis.
 Me miserum quid agam? diuinam sentio plagam,
 Restituam promptus, quod cogar reddere captus,
 Ne iustis vinclis tradar, vitæq; periculis.

Accipe clementer famulaturum tibi semper
 Clade reum tanta: tua suscipe sponte relata:
 Laudis erit si parceret homo sibi quem Deus arceat.

Oro QVIRINALIS mihi res fiat venialis.
 Hac Damon referebat, vbi Deus huc reprimebat.
 Musa refer quid ei calamus canat Alpheisibei.
 Plura gerant plures, omnesq; decenter eunt res.
 Effert aqua sacra vas, & laris atria lustra,
 Post prunis pura testa iace mascula thura,
 Ter dum spargetur domus & ter thurificetur;
 Vt nos dignanti sit suavis odor Deitatis.

Alpheisib.

Ducite rure bouum iam signis nobile votum,
 Ducite condigno votis pia dona QVIRINO.
 Martyris expertus referam praeconia certus,
 Vt se quam mira sua gratia pandit & ira,
 Circa votorum raptus vel dona suorum
 Sunt varijs exacta modis insignia tanta
 Vt nemo numerum concludere possit eorum.

Ducite condigno votis pia dona QVIRINO.
 Et patet hoc donum latè populis regionum,
 Si non iratis sint obuia crimina Sanctis,
 Virtutes cessant, homines quas querere cessant.
 Quae si rarefcunt, nihil his nisi carmina desunt,

Lau

Laude sacris digna, quae promant pristina signa,
 Ducite condigno votis pia dona QVIRINO.
 Carmina grata Deo, ritus probat in lubilao:
 Buccina dum septena procul resonabat amena,
 Cantu sacrarum Iericho cadit alta tubarum:
 Dona Dei cecidere pij qua promeruerunt,
 Cantica signantes Hymnosque Deo modulantes:
 Nos etiam veneramur eum quo saepe iuamur.

Ducite condigno votis pia dona QVIRINO.
 Carminibus contexta recensentur sua gesta,
 Paucula de multis, quasi ponti gutta fluentis.
 At qui factorum numerum complere suorum
 Ne dicam clarè modulis velit equiparare,
 Ante solum faciet mare, vel Thebis arida fiet,
 Quàm sciri possit sacer hic quàm plurima gesit.

Ducite condigno votis pia dona QVIRINO.
 Stabit & hoc factum cum laude sibi memoratum,
 Quod furto direpta requisivit sua vota,
 Dum vult, dignatur, ne rem voti patiatur
 Sub manibus furis peruersis cedere curis.

Ducite condigno votis pia dona QVIRINO.
 Multoties damnosa suis sumptu preciosa
 Ausferri seu clade sinit sibi seu quoque fraude
 Clandestinorum, vel apertorum spoliatorum,
 Et repetit cum laude minuscula perdit a fraude;
 Non cupidum rerum, fraudi sed iure seuerum
 Se monstrans, in re non est minor illa minore.

Ducite condigno votis pia dona QVIRINO.
 Festi prateriere dies, plebes abiere
 Qua concutata turmis & conglomerata,
 Martyris ut petiere patrocinium, retulere
 Non ego procedam solus, nec me dabo pradam;

Exponam

HENRICH
 S. J. J.
 tom. 2. m.
 S. 1. V.
 24

Exponam voti munus non amplius hosti,
Quod cuncti mecum sine spe laudare receptum.

Ducite condigno votis pia dona QVIRINO.
Non ingratus ero neque sensu mentis aberro,
Quin reddam gratis votorum munia Sanctis,
Martyre iumentum sed suffragante receptum
Qua re cunq; valebo sacris inferre studebo,
Fur illud neu prado trahat per cuncta cauebo.

Ducite condigno votis pia dona QVIRINO.
Hoc animal vendam, precio mea vota rependam.
Et melius leuis ibo minusq; pericla subibo,
Sic nil longarum grauat anxietudo viarum.

Ducite condigno votis pia dona QVIRINO.
Suscipe votorum munus patrone meorum,
Quod mihi sublatum, per te cognosco relatum:
Quae tibi seruasti, cape dona; faue famulanti.
Ecclesia cætus tua fert magnalia letus,
Virtutis presentis erit per secula testis.

Soluite condigno meritis pia vota QVIRINO.

ECLOGA IX. QVIRINALIVM.

De boue, quem Intalensis quidam, cum coniuge sua peste recidentem B. QVIRINO deuouit, & conualescentem anno retinuit, qui rursus prostratus voto sanatur & redditur.

Hic agunt Moeris & Lycida.

QVO te, Moeri, pedes? an quo via ducit? MOER. Ad ades.
O Lycida, quid habes, quod me nunc affore gaudes?
Eia dic quid ago, quid curandum properabo,
Vt tanto dignam damno capiam medicinam?

Lycid.

L

En mo-